روزنامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران

جوان

صاحب امتیاز: پیام‌آوران نشر روز
مدیر مسئول: محمدجواد اخوان
سردبیر: غلامرضا صادقیان
آدرس: تهران، خیابان بیهقی
کوچه شهید اکبر زجاجی (چهاردهم غربی)، پلاک ۱۲
سازمان آگهی‌ها: ۸۸۵۴۵۴۸۸
روابط عمومی: ۸۸۵۲۳۰۶۰- فکس: ۸۸۴۹۸۴۶۶
توزیع: مؤسسه نشر گستر امروز نوین ۸۸۷۳۰۹۴۲
چاپ: همشهری
Public@JavanOnline.ir

| روزنامه جوان | شماره ۷۷۵۱ | پنج‌شنبه ۲۸ آبان ۱۴۰۵ | ۹ جمادی‌الثانی ۱۴۴۸ | اذان ظهر ۱۱:۵۰ |
غروب آفتاب ۱۶:۵۵ | اذان مغرب ۱۷:۱۵ | نیمه شب شرعی ۲۳:۰۶ | اذان صبح فردا ۰۵:۱۷ | طلوع آفتاب فردا ۰۶:۴۵ |

حکمت

امام کاظم علیه السلام:

پسندیده است که فرزند در کودکی به بازی و جست و خیز بپردازد تا در بزرگسالی بردبار و باوقار باشد.

بحار الأنوار ج ۶۰ ص ۳۶۲

نما | حسین کشتکار

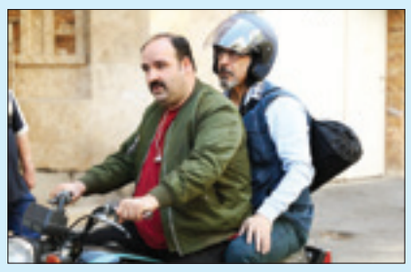
دیده‌بان

۷۷۶ فیلم به دبیرخانه جشنواره «سینماحقیقت» رسید

۷۷۶ فیلم مستند ایرانی برای حضور در بیستمین جشنواره بین‌المللی فیلم مستند ایران «سینماحقیقت» به دبیرخانه این رویداد رسیدند.

دبیرخانه بیستمین جشنواره بین‌المللی فیلم مستند ایران «سینماحقیقت» آمار آثار رسیده را اعلام کرد. طبق این آمار، در نهایت از میان بیش از ۸۰۰ فیلم که برای حضور در جشنواره ثبت‌نام کرده بودند، ۷۷۶ فیلم به دبیرخانه رسیدند. از این تعداد، ۵۴۷ مستند کوتاه، ۱۲۸ مستند نیمه‌بلند و ۱۰۱ مستند بلند ارزیابی شدند. در این دوره، ۴۲۱ فیلم برای حضور در جایزه شهید آوینی متقاضی بودند و ۵۲۴ فیلم مستند برای بخش «ایران» ثبت شدند. بیستمین جشنواره بین‌المللی فیلم مستند ایران «سینماحقیقت» با دبیری محمد حمیدی‌مقدم از ۱۸ تا ۲۴ آذرماه ۱۴۰۵ در پردیس ملت برگزار می‌شود.

سعید نعمتی، امیر غفارمنش و امیرحسین صدیق در «اسباب زحمت»

تصویربرداری فصل دوم مجموعه طنز «اسباب زحمت» با پیوستن سه بازیگر جدید ادامه دارد و تاکنون به ۳۰ درصد رسیده است.

سعید نعمتی، امیر غفارمنش و امیرحسین صدیق به جمع بازیگران فصل دوم مجموعه طنز «اسباب زحمت» اضافه شدند. تصویربرداری این مجموعه که از تهران آغاز شده، تاکنون به ۳۰ درصد رسیده و گروه تولید همچنان در این شهر مستقر است. فصل دوم «اسباب زحمت» با حضور بازیگران فصل نخست و چهره‌های جدید مقابل دوربین رفته است. در فصل نخست این مجموعه، سعید آقاخانی، حسن معجونی، عباس جمشیدی‌فر، کمند امیرسلیمانی، عاطفه باقری، دریا آقاخانی، نیما هوشمند و کیاشاه تنگستانی‌پور ایفای نقش کردند.

در فصل دوم، ماجراهای احمدآقا، صادق، ناصرخان و خانواده‌هایشان با اتفاقات و دردسرهای تازه‌ای ادامه پیدا می‌کند. سفر شخصیت‌های اصلی به شهرهای مختلف نیز موقعیت‌های جدیدی را برای روایت داستان و شکل‌گیری ماجراهای طنز فراهم می‌کند.

اجرای اقتباسی از اثر شل سیلوراستاین در مرکز تئاتر کانون

نمایش «لافکادیو» به کارگردانی علی شکاری در مرکز تولید تئاتر و تئاتر عروسکی کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان اجرا می‌شود.

نمایش «لافکادیو» به نویسندگی و کارگردانی علی شکاری، بر اساس کتابی از شل سیلوراستاین، از اول آذر ۱۴۰۵ در مرکز تولید تئاتر و تئاتر عروسکی کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان روی صحنه می‌رود.

این نمایش داستان بچه‌شیر باهوشی را روایت می‌کند که ماجراجویی‌هایش او را به دنیای انسان‌ها می‌کشاند. او با تقلید از رفتار آدم‌ها، موقعیت‌های جذاب و سرگرم‌کننده‌ای را رقم می‌زند و مخاطبان را با ماجراهایی آموزنده همراه می‌کند.

رضا بهرامی، عطا مقیمی، حسن تدینی، روژین گرانمایه، معصومه گرانمایه، رؤیا شریفی، آناهیتا چناریان، ماهان حبیبی، ماهورا زارعان و یسنا ملانوری بازیگران این نمایش هستند.

نمایش «لافکادیو» از اول تا ۳۰ آذر ساعت ۱۸ در مرکز تولید تئاتر و تئاتر عروسکی کانون، واقع در خیابان فاطمی، خیابان حجاب، داخل پارک لاله، اجرا می‌شود.

«سیو اِفتاب» خوانده‌نی شد

نشر شاهد اثر داستانی خود با عنوان «سیو اِفتاب»، زندگی‌نامه داستانی شهید «سیف‌الله شیعه‌زاده» را به قلم میثم امیری روانه بازار نشر کرد.

کتاب «سیو اِفتاب» نوشته میثم امیری، روایتی داستانی از زندگی شهید «سیف‌الله شیعه‌زاده» است که با نگاهی به خاطرات و فرازهایی از زندگی این شهید، تصویری از سال‌های رشد و شکل‌گیری هویت او در فضای انقلاب و جنگ ارائه می‌کند؛ روایتی که از روزهای آرام کودکی آغاز می‌شود و در مسیر داستان، به مفاهیمی همچون ایمان، عشق، ایثار و انتخاب راهی بزرگ می‌رسد.

«سیو اِفتاب» با تکیه بر روایت داستانی، بخشی از زندگی «شهید سیف‌الله شیعه‌زاده» را برای مخاطب بازگو می‌کند؛ داستانی که در آن خاطرات دوران کودکی، فضای خانواده، مدرسه و سال‌های پرالتهاب انقلاب و جنگ در کنار یکدیگر قرار گرفته‌اند تا مخاطب با شخصیت و مسیر زندگی این شهید بیشتر آشنا شود. میثم امیری در این اثر تلاش کرده است روایت زندگی شهید را از دل جزئیات و خاطرات بیرون بکشد و تصویری انسانی و ملموس از او ارائه دهد؛ از روزهای کودکی و خاطرات ساده زندگی گرفته تا روزهایی که مسیر زندگی، او را با انتخاب‌های بزرگ‌تری روبه‌رو می‌کند.

این اثر در ۱۵۴ صفحه، توسط نشر شاهد به چاپ رسیده است.

تئاتر مقاومت می‌تواند تصور لاکچری و بی‌اثر بودن تئاتر را بشکند

مصطفی شاه‌کرمی

تئاتر مظلوم است، اما تئاتر مقاومت مظلومیت مضاعفی دارد. برای صدق این مدعا نیازی به تخصص یا بررسی روند ادوار گذشته جشنواره تئاتر مقاومت نیست بلکه رصد اخبار رسانه‌های مختلف و حضور عوامل رسانه‌ای در کنار اجراهای این رویداد، خودش گویای همه چیز است. شاید دلیلش این باشد که همچنان برخی تئاتر را هنر بی‌دردان و جماعت انتلکتوئل می‌دانند، نه کسانی که می‌خواهند روایتگر مظلومان مقتدری باشند که مقابل قدرت‌های برتر نظامی دنیا کم نیاورده‌اند. اصلاً چرا اهالی تئاتر مقاومت باید صدای شکست بزرگ هیمنه ابرقدرت دنیا را فریاد بزنند؟! چرا باید ساحت کدخدا و کدخدا پرستان را با این آثار ملکوک کنند و لخت بودن پادشاه را فریاد بزنند! برای جماعتی از مدیران مسحور هنر ــ صنعت سینما و، به‌خصوص هالیوود، اهمیت دادن به هنر منتقد تئاتر که همه چیزش را از ابتدا تا به امروز مدیون همین نگاه منتقدانه بوده، برگزاری چنین رویدادهایی یعنی به هم زدن توهمات اذهان تخدیرشده‌ای که سال‌هاست با چماق تمایلات شبه‌روشنفکری‌شان بر سر هنر مطالبه‌گر و برملاکننده لختی پادشاه از سوی اهالی تئاتر مقاومت می‌کوبند تا شاید یا خسته شوند یا مجال عرض اندام پیدا نکنند!

در ذهن بسیاری از این افراد، ورود به عرصه تئاتر برای کسانی که عاری از تفکر غرب‌پرستی هستند و رویکردهای ضداستکباری دارند ممنوع است؛ چه برسد به اینکه بخواهند با روی صحنه بردن برخی آثار دفاع مقدسی و مقاومت، مخالف‌خوانی هم بکنند!

شکستن یک توهم

حالا شما تصور کن یک جریانی تحت عنوان تئاتر دفاع مقدس و مقاومت پا در کفش جماعت لب‌ودهنی مدعی بکند که همه چیزشان را در غرب و کشورهای اروپایی خلاصه کرده‌اند؛ همان جماعتی که فکر می‌کنند هنر و هر آنچه وجه زیبایی‌شناسانه یا تفکرآفرین دارد، ریشه‌اش به یونان و تمدن غرب می‌رسد. این‌ها نه تنها تمایلی به خواندن تاریخ هنر و فرهنگ این سرزمین ندارند، حتی حاضر به شنیدن روایت تاریخ هم نیستند. خاصه اینکه کسی یا کسانی بخواهند از این مدیوم برای روایت و تبیین دین، مذهب، فرهنگ و هنر تمدن ایرانی ـ اسلامی بهره ببرند.

پیغمبران این جماعت همان کسانی هستند که روزگاری پشت تریبون مجلس شورای ملی می‌گفتند ایرانی توانایی ساخت لولهنگ هم ندارد یا آن شخص پیر و خسته‌ای که همین چند سال پیش گفته بود «بگذارید با خود روراست باشیم، ما به جز پخت آبگوشت بزباش و قورمه‌سبزی در هیچ تکنولوژی صنعتی نسبت به جهان برتری نداریم.» متأسفانه همین نوع نگاه در لایه‌های فرهنگی و هنری کشورمان نیز وجود دارد که یکی از نمونه‌های آن، نحوه مواجهه دلدادگان و مروجان چنین تفکری با رویدادهایی مانند جشنواره‌های فیلم، تئاتر، موسیقی و دیگر عوالم هنری است که در پسوند نام‌شان عنوان «مقاومت» قید شده است.

یکی از مهم‌ترین مؤلفه‌هایی که جشنواره تئاتر مقاومت برای ادامه و استمرار موفقیت به آن نیاز دارد، ثبات مدیریت و سیاست‌گذاری درست در طولانی‌مدت است تا بتواند نسل جدیدی از هنرمندان و همچنین مخاطبان خوبی را تربیت کند

تئاتر خیابانی مقاومت

تئاتر خیابانی مقاومت در کنار همه این معضلات، به دلیل عدم توجه و اهتمام مسئولان نیازمند حمایت بسیار بیشتری است. واقعیت این است که این گونه نمایشی همچنان از نبود حمایت مستمر و جایگاه نهادی مشخص رنج می‌برد و روشن است که برگزاری جشنواره به‌تنهایی نمی‌تواند پاسخگوی نیازهای گروه‌های فعال در این عرصه باشد. اغلب کارشناسان و هنرمندان فعال در این عرصه نمایشی معتقدند که تئاتر خیابانی به ساختاری مستقل نیاز دارد؛ ساختاری که بتواند امکانات تمرین، حمایت مالی و زمینه اجرای مستمر گروه‌ها را فراهم کند. همچنین باید شرایطی ایجاد شود تا گروه‌های نمایشی بتوانند در طول سال امکان فعالیت و اجرای عمومی در شهرهای مختلف را داشته باشند.

تئاتر خیابانی یکی از ظرفیت‌های مهم برای دموکراتیزه‌شدن هنر و گسترش دسترسی عمومی به تجربه‌های هنری است که می‌تواند نقش مهمی در ارتقای سواد و ذائقه زیبایی‌شناختی جامعه ایفا کند. از طرفی دیگر، تئاتر خیابانی می‌تواند ظرفیت هنری خوبی برای کاهش تنش‌های اجتماعی و ایجاد زمینه گفت‌وگو میان گروه‌های مختلف جامعه باشد؛ ظرفیتی که در صورت فراهم‌شدن بستر مناسب می‌تواند فراتر از یک فعالیت هنری و جشنواره‌ای عمل کند. در این زمینه برخی کشورهای دنیا از ظرفیت تئاتر خیابانی برای آموزش‌های عمومی بهره گرفته‌اند که یکی از آنها تجربه کشور چین در انتقال مفاهیم اجتماعی و فرهنگی با استفاده از این ظرفیت است.

همچنین تئاتر به دلیل ماهیت زنده و ارتباط اصطلاحاً چشم‌در‌چشمی که با مخاطب برقرار می‌کند، ظرفیت بسیار بالایی برای روایت تجربه‌های انسانی در شرایط جنگ و بحران دارد. جنگ تنها مجموعه‌ای از وقایع نظامی نیست؛ پشت هر اتفاقی، زندگی و افرادی قرار دارند که با بروز جنگ دچار تغییرات ناخواسته‌ای می‌شوند. تئاتر می‌تواند با نزدیک‌شدن به این تجارب انسانی، تصویری عمیق‌تر و واقعی‌تر از مقاومت ارائه دهد؛ گاهی ایستادگی یک مادر، نجات یک کودک، همراهی همسایه‌ها و مشارکت کردن آنها در آواربرداری از خانه و زندگی دیگران یا تسلیم‌نشدن در برابر ناامیدی می‌تواند در ذیل این واژه قرار بگیرد.

استمرار یک حرکت

صرف‌نظر از این معضلات، باید توجه داشته باشیم که برگزاری جشنواره‌های موضوعی در مناسبت‌های مختلف و به بهانه موضوعات دینی و ملی و مذهبی و مقاومت حتماً آثار و برکات مهم و خوبی خواهند داشت که اگر از سوی رسانه‌ها به صورت درست و حرفه‌ای به افکار عمومی معرفی شوند، محسنات آن چندین برابر خواهد شد. یکی از مهم‌ترین مؤلفه‌هایی که جشنواره تئاتر مقاومت برای ادامه و استمرار موفقیت به آن نیاز دارد، ثبات مدیریت و سیاست‌گذاری درست در طولانی‌مدت است تا بتواند نسل جدیدی از هنرمندان و همچنین مخاطبان خوبی را تربیت کند.

وضعیت تئاتر از ابتدای دهه ۹۰ به دلایل متعددی، از جمله خروجی دانشگاه‌ها که تعداد آنها در استان‌ها و شهرستان‌ها بیشتر شد، از طرفی توسعه فضای مجازی، اینترنت و امکانات جدید برای بلیت‌فروشی و حوزه‌هایی که امکان تبلیغ کارها و دسترسی مخاطب به تئاترها را فراهم می‌کند، موجب شده فضای تئاتر کشور به نسبت قبل کمی متفاوت شود. این موضوع باعث رونق جشنواره‌های مختلف شده است که لازم است جشنواره‌های موضوعی مانند مقاومت ورود جدی به آن داشته باشند. البته در عرصه تئاتر مقاومت یک پوست‌اندازی صورت گرفته است و نسل جدیدی ظهور کرده‌اند که این مسئله تنها در مسئله کارگردانی و خالقان آثار نمایشی نیست، بلکه این نسل جدید در تمام حوزه‌های تئاتر از جمله مدیریت تماشاخانه‌های خصوصی و حوزه‌های تبلیغی و حتی در مدیریت و اجرای جشنواره‌ها تأثیر گذاشته است و مسئولان جشنواره تئاتر مقاومت باید از این ظرفیت‌ها نیز به خوبی استفاده کنند.

تئاتر | کوروش خزایی

رویداد نمایش‌های خیابانی «سردار آسمانی» آغاز شد

صدای مقاومت مظلومان مقتدر از میناب تا قلب پایتخت

هنرمندان در نخستین روز از اجرای نمایش‌های خیابانی «سردار آسمانی» بیستمین جشنواره بین‌المللی تئاتر مقاومت، از میناب تا تهران، روایتگر مظلومیت کودکان شهید شجره طیبه بودند.

نخستین روز از اجرای نمایش‌های بخش «سردار آسمانی» بیستمین جشنواره بین‌المللی تئاتر مقاومت، با حضور هفت گروه نمایشی و همراهی علاقه‌مندان در محوطه تئاتر شهر، میدان انقلاب و میدان ولی‌عصر (عج) برگزار شد.

هنرمندان در نخستین روز جشنواره، فریاد مظلومیت دانش‌آموزان و معلمان مدرسه «شجره طیبه میناب» را در قلب تئاتر پایتخت طنین‌انداز کردند تا بار دیگر ثابت کنند فاجعه شهادت فرزندان ایران توسط دشمنان امریکایی ـ صهیونیستی، هیچ‌گاه از ذهن و یاد جامعه هنری و مردم این مرزوبوم پاک نخواهد شد.

دو نمایش «کوچک‌تر از نخل به بلندای آسمان» به نویسندگی و کارگردانی ایوب رحیمی و «نذر ناتمام» به نویسندگی حبیب‌الله ناصری و کارگردانی میران سلمانی، از شهرستان میناب در استان هرمزگان، با پرداختن به معلمان و کودکان شهید میناب، تلاش کردند تا بخشی از واقعیت و حال‌وهوایی را که مردم این شهر در روز نهم اسفند از نزدیک لمس کردند، به نمایش بگذارند.

نمایش «نازپری» نوشته آرزو بهرامی و به کارگردانی فروزان حسینی، دیگر اثر بخش مسابقه در روز گذشته بود که از شهرری تهران اجرا شد و روایتگر کودکی و آرزوهای ازدست‌رفته یکی از شهدای کوچک مدرسه شجره طیبه میناب بود.

در این روز، نمایش «من متولد شدم» به نویسندگی بهمن صادق‌حسنی و کارگردانی رضا مجاوری از لاهیجان، به‌عنوان یکی از تولیدات کارگاه‌های «افق مقاومت»، میزبان علاقه‌مندان به نمایش خیابانی شد.

گفتنی است نمایش «نذر ناتمام» نیز از جمله تولیدات کارگاه‌های «افق مقاومت» است که در بخش مسابقه حضور دارد. نمایش‌های «نسخه‌خوان» به نویسندگی و کارگردانی مجید خسروان، «ساعت ملاقات» به نویسندگی و کارگردانی مرتضی وکیلیان و «گرگ و میش» به نویسندگی و کارگردانی بیژن مرادی نیز از آثار بخش مهمان جشنواره بودند.

هنرمندان نمایش خیابانی در این روز تلاش کردند تا از زاویه نگاه خلاقانه خود، روایتگر شهادت، مقاومت و ایستادگی کودکان، زنان و مردان ایران‌زمین، به‌ویژه در جنگ‌های دوازده‌روزه و رمضان باشند و با پرداختن به سوژه‌های تازه از دل اتفاقات اجتماعی و بحران‌های سیاسی، مخاطبان را با خود همراه کنند.

از دیگر برنامه‌های شب گذشته بیستمین جشنواره بین‌المللی تئاتر مقاومت، اجرای نمایش‌های خیابانی «کوچک‌تر از نخل به بلندای آسمان» به نویسندگی و کارگردانی ایوب رحیمی از میناب و «سنگ» به نویسندگی و کارگردانی سعید ذبیحی از کرمانشاه، در قالب عنوان «تئاتر در میدان» بود که با اجرا در تجمعات مردمی میدان‌های انقلاب اسلامی و حضرت ولی‌عصر(عج)، با استقبال مردم همراه شد.

بیستمین جشنواره بین‌المللی تئاتر مقاومت با شعار «ایران، صحنه جاودان مقاومت» به دبیری محمد کاظم‌تبار و به همت انجمن تئاتر انقلاب و دفاع مقدس بنیاد فرهنگی روایت فتح، از نیمه دوم سال ۱۴۰۴ آغاز شده است و تا پاییز ۱۴۰۵ در سراسر کشور ادامه خواهد داشت.

پویانمایی | محمدعرفان صدیقیان

نگاهی به انیمیشن «نبرد بادبادک‌ها» | ماجراجویی در قلمرو واقعیت و خیال

در یک دهه اخیر، سینمای انیمیشن ایران مسیری رو به رشد را طی کرده و در زمینه تولید آثار پویانمایی سه‌بعدی به پیشرفت‌های قابل توجهی دست یافته است. ارتقای کیفیت فنی، به‌ویژه در حوزه مدل‌سازی سه‌بعدی، طراحی شخصیت‌ها و خلق جهان‌های بصری، موجب شده است تا تولیدات داخلی از ظرفیت چشمگیری برای جلب نظر مخاطب برخوردار شوند. اکران موفق و فروش قابل‌قبول برخی از این آثار طی سال‌های اخیر نیز نشان می‌دهد که انیمیشن ایرانی توانسته است جایگاهی مناسب در سبد تماشای خانواده‌ها به خود اختصاص دهد.

«نبرد بادبادک‌ها» چهارمین محصول مرکز انیمیشن سازمان سینمایی سوره است که نخستین‌بار در سی‌وهشتمین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان به نمایش درآمد و اکنون در میانه فصل پاییز وارد چرخه اکران عمومی شده است.

این اثر در قالب یک انیمیشن ماجراجویانه، می‌کوشد با تکیه بر مؤلفه‌های شناخته‌شده این ژانر و توجه به ذائقه مخاطب امروز، روایتی گیرا و سرگرم‌کننده را شکل دهد. همچنین، برخورداری از مضمونی ملی و تلاش برای پیوند دادن جهان داستانی با مؤلفه‌های هویتی و فرهنگی، به دور از شعارزدگی و رویکردهای کلیشه‌ای، از دیگر نقاط قوت این انیمیشن است.

مهم‌ترین امتیاز «نبرد بادبادک‌ها» را باید در فیلمنامه سنجیده آن جست‌وجو کرد؛ متنی که با طراحی پیرنگی منسجم و برخوردار از کشش دراماتیک، زمینه لازم برای درگیر کردن مخاطبان کودک و نوجوان با سیر حوادث را فراهم می‌کند. «نبرد بادبادک‌ها» با پیوند زدن عناصر خیال‌پردازانه به واقعیت‌های روز و شرایط برآمده از تقابل مستقیم با دشمن طی ماه‌های اخیر، جهانی داستانی خلق می‌کند که در عین برخورداری از ظرفیت‌های تخیلی، با مسائل و دغدغه‌های عینی جامعه نیز ارتباطی معنادار برقرار می‌سازد. از سوی دیگر، چیدمان حساب‌شده نقاط عطف و ارائه تدریجی اطلاعات در طول روایت، به انسجام ساختار دراماتیک فیلم کمک می‌کند و مانع از افت کشش داستانی در مسیر پیشبرد ماجرا می‌شود.

اگرچه به نظر می‌رسد مخاطب اصلی «نبرد بادبادک‌ها» گروه سنی نوجوان بوده است، اما شیوه روایت داستان و پرداخت شخصیت‌ها به‌گونه‌ای است که دایره مخاطبان فیلم را به گروه سنی مشخصی محدود نمی‌کند. طراحی کاراکترها، تنوع موقعیت‌های داستانی و برخورداری روایت از کشمکش‌هایی فراتر از دغدغه‌های مختص کودکان، زمینه همراهی مخاطبان نوجوان و حتی امکان ارتباط والدین را نیز با جهان داستانی خود فراهم می‌کند. این ویژگی نشان می‌دهد که سازندگان اثر در طراحی و اجرا، به ظرفیت‌های ارتباطی انیمیشن در میان نسل‌های مختلف توجه داشته‌اند.

در مقابل نقاط قوتی که به آن اشاره شد، کیفیت فنی و تکنیک اجرایی «نبرد بادبادک‌ها» در مقایسه با برخی تولیدات پویانمایی و حتی تعدادی از آثار پیشین مرکز انیمیشن سوره، از جمله «یوز»، در سطحی پایین‌تر قرار می‌گیرد. این مسئله به‌ویژه در کیفیت مدل‌سازی سه‌بعدی و پرداخت بصری اثر نمود پیدا می‌کند و ممکن است برای مخاطبانی که با استانداردهای روز انیمیشن‌های مطرح جهان آشنایی دارند، نوعی فاصله زیبایی‌شناختی ایجاد کند. با وجود این کاستی، الهام ابراهیمی در مقام کارگردان و تهیه‌کننده، در بهره‌گیری از امکانات میزانسن و دکوپاژ و سازمان‌دهی عناصر بصری عملکرد قابل‌قبولی دارد. تلفیق فضاهای واقع‌گرا با مؤلفه‌های خیال‌پردازانه و استفاده خلاقانه از ظرفیت‌های کارگردانی در طراحی موقعیت‌ها و هدایت نگاه مخاطب، تا اندازه‌ای ضعف‌های فنی و بصری اثر را پوشش می‌دهد.

روایت «نبرد بادبادک‌ها» در لایه نخست خود بر مفهومی روشن استوار است: نفوذ دشمن خارجی و ضرورت حفظ همبستگی ملی در برابر تهدیدهای بیرونی. با این حال، فیلم برای انتقال این مضمون به بیان مستقیم و شعارگونه متوسل نمی‌شود و می‌کوشد آن را از مسیر خیال‌پردازی و استعاره‌های داستانی پیش ببرد. تلاش دشمن برای دستیابی به سنگی ارزشمند که تنها در ایران نگهداری می‌شود، یکی از تمهیدات روایی فیلم برای بازنمایی این تقابل است؛ عنصری که در عین برخورداری از کارکردی ماجراجویانه، واجد دلالت‌های نمادین درباره اهمیت میراث ملی و لزوم حفاظت از آن است. پرداختن به مفاهیمی همچون هویت ملی، تهدید خارجی و همبستگی اجتماعی برای کودکان امروز، نیازمند زبانی متناسب با جهان ذهنی و سلیقه بصری و روایی آن‌هاست. «نبرد بادبادک‌ها» در مجموع توانسته است با قرار دادن این مفاهیم در بستر یک ماجرای خیال‌انگیز، میان مضمون مورد نظر سازندگان و اقتضائات مخاطب امروز پیوند برقرار کند.

در شرایطی که سینمای ایران مدت‌هاست از نظر تنوع آثار با رکود مواجه شده و بخش قابل توجهی از فیلم‌های روی پرده نیز تناسبی با نیازها و سلیقه مخاطبان کودک و نوجوان ندارند، «نبرد بادبادک‌ها» می‌تواند یکی از گزینه‌های قابل توجه برای تماشای خانوادگی باشد؛ فیلمی که با برخورداری از داستانی ماجراجویانه و مضمونی متناسب با این گروه سنی، امکان همراهی کودکان، نوجوانان و والدین را فراهم می‌کند و از این منظر، اثری است که می‌توان با اطمینان تماشای آن را به خانواده‌ها توصیه کرد.